



Bruxelles, 15 noiembrie 2017  
(OR. en)

---

---

**Dosar interinstituțional:  
2016/0230 (COD)**

---

---

13249/17  
ADD 1 REV 1

CLIMA 280  
ENV 848  
AGRI 553  
FORETS 44  
ONU 136  
CODEC 1600

## REZULTATUL LUCRĂRILOR

---

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	12829/17
Nr. doc. Csie:	11494/16 - COM(2016) 479 final
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații relevante pentru schimbările climatice - Abordare generală = Declarații

---

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor declarații din partea Croației, a Poloniei, a Finlandei și din partea Comisiei cu privire la abordarea generală adoptată de Consiliu (Mediu) la 13 octombrie 2017. Aceste declarații vor fi introduse în procesul-verbal al Consiliului.

**CROATIA**

„Deși cea mai nouă versiune a proiectului de regulament privind LULUCF include parțial modificările croate, care confirmă circumstanțele specifice ale Republicii Croația, care au fost cauzate de evenimentele din timpul războiului din anii 1990 și care au avut și continuă să aibă un efect direct asupra gestionării pădurilor, Republica Croația consideră că este necesară o perfecționare ulterioară a proiectului de regulament pentru a ține seama de particularitățile individuale, în principal în secțiunea referitoare la cuantumurile compensărilor din anexa VII.

Având în vedere faptul că Republica Croația este o țară bogată în zone forestiere (nu mai puțin de 43 % din suprafața sa totală), textul propus al abordării generale pentru regulamentul privind LULUCF și în mod special flexibilitatea propusă de 9,6 Mt echivalent CO<sub>2</sub> pentru perioada 2021-2030, împreună cu factorul de compensare propus de 12 %, o pun într-o situație în care ar putea fi penalizată pe nedrept. Acest lucru implică, de asemenea, faptul că industria și economia ar trebui să compenseze emisiile din sectorul LULUCF, deși acesta din urmă va oferi, de fapt, absorbanți până în 2030.

Evaluări recente ale experților arată faptul că Republica Croația are nevoie de compensări mai mari (factor de compensare de 32 %), și anume o limită de compensare anuală de 2,5 milioane de tone. Aceste evaluări iau în considerare faptul că perioada de referință (2000-2009) nu a fost reprezentativă pentru Republica Croația pentru că intensitatea de recoltare a fost relativ scăzută și sub nivelul optim, ca urmare a războiului de pe teritoriul Croației și a zonelor forestiere minate. În consecință, există planuri pentru a crește intensitatea de recoltare din Republica Croația, fiind necesară, în același timp, continuitatea gestionării durabile a pădurilor și menținerea în mod permanent a absorbanților de CO<sub>2</sub>.

Având în vedere cele de mai sus, Republica Croația consideră în continuare că este necesar să se majoreze cuantumurile compensărilor definite în anexa VII și nu este în măsură să sprijine adoptarea abordării generale.”

## **POLONIA**

„Pădurile și solul constituie cel mai mare rezervor de carbon la nivel mondial. Degradarea pădurilor și a solului are un impact negativ asupra calității apei și a accesului la apă, precum și asupra biodiversității și agravează probleme globale precum foametea, sărăcia și migrația. Limitarea sau chiar eradicarea acestor probleme pe întreaga planetă reprezintă una dintre componentele Acordului de la Paris. Mai presus de orice, calitatea apei trebuie să fie îmbunătățită și biodiversitatea trebuie să fie protejată prin regenerarea unor sisteme naturale precum pădurile și solurile. Recoltarea copacilor cu respectarea regenerării sistemelor naturale îmbunătățește condițiile de mediu, protejează biodiversitatea și creează locuri de muncă, inclusiv în zonele rurale.

Prin urmare, Polonia ar dori să își declare preocuparea cu privire la proiectul de regulament propus și să își exprime **profunda dezamăgire în ceea ce privește nivelul de complexitate al noilor propuneri din textul documentului adoptat ca abordare generală cu ocazia reuniunii Consiliului Mediu din 13 octombrie 2017. Redactarea textului convenit este de neînțeles pentru cititorul de rând. Suntem de părere că trebuie să ajungem la o soluție transparentă și ușor de înțeles**, care să fie unanim acceptabilă. Documentul obținut va fi prezentat în cadrul forumului Convenției asupra schimbărilor climatice. Nivelul de referință propus pentru terenurile forestiere gestionate face parte din contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) ale Uniunii în temeiul Acordului de la Paris și trebuie să constituie o metodă la care să poată subscrie și alte părți. Mai mult, trebuie să asigurăm faptul că soluția propusă nu generează mai multă birocrație și nu trece cu vederea progresele înregistrate în știință și educație. UE trebuie să constituie un model de urmat pentru țările în curs de dezvoltare în această privință.

Faptul că **ecosistemele forestiere reprezintă cel mai mare și cel mai important absorbant de carbon din Europa nu a fost luat în considerare în mod adecvat în propunerea legislativă**. Statele membre practică gestionarea durabilă a pădurilor, având drept rezultat o absorbție netă anuală de 440 de milioane de tone de CO<sub>2</sub> echivalent. **În propunerea legislativă nu există niciun stimulent pentru ca statele membre să adopte măsuri al căror rezultat ar putea fi profesionalizarea gestionării pădurilor pentru stimularea potențialului de atenuare al pădurilor și pentru a se ține seama de carbonul organic din solul forestier**. În propunere nu există nicio trimitere la posibilitatea creșterii nivelului de absorbție al pădurilor ca urmare a unor activități suplimentare de gestionare a pădurilor, de exemplu prin convertirea arboreturilor, stimularea potențialului arboreturilor naturale și reglementarea perioadelor de rotație ale arboreturilor mature. **În plus, ar trebui să evităm crearea unor norme contabile care ar genera debite atunci când stocurile de biomasă forestieră prevăzute până în 2030 cresc și constituie absorbanti semnificativi.**

Un alt motiv de îngrijorare este introducerea la nivelul Uniunii a regulii bilanțului neutru sau pozitiv. Aceasta este o regulă nouă, fără caracter obligatoriu în temeiul Protocolului de la Kyoto, și a fost introdusă la nivelul Uniunii. În primul rând, această regulă se aplică în temeiul articolului 4 din proiectul de regulament, potrivit căruia statele membre sunt obligate să se asigure că nu au un bilanț pozitiv de emisii în sectorul LULUCF. În al doilea rând, ideea respectivă creează un precedent îngrijorător prin stabilirea unei ținte la nivelul UE. Ar putea să influențeze în mod semnificativ modul în care sunt gestionate pădurile în fiecare stat membru. Am dori să subliniem în mod clar că silvicultura se află sub responsabilitatea statelor membre, ceea ce înseamnă că stabilirea unei ținte la nivelul Uniunii ar submina competențele respective. În al treilea rând, gestionarea durabilă a pădurilor reprezintă o valoare în sine și nu trebuie să depindă de acțiunile țărilor din vecinătate. Statele membre care respectă obligațiile de la articolul 4 din regulament și practică gestionarea durabilă a pădurilor nu trebuie să fie penalizate pentru respectarea obligațiilor care le sunt impuse. Compensările sunt atribuite statelor membre pe baza unei perioade alese în mod arbitrar în ceea ce privește nivelul de referință pentru terenurile forestiere gestionate; prin urmare, toate statele membre ar trebui să aibă dreptul să recurgă la compensări în caz de necesitate. În al patrulea rând, statele membre nu vor afla dacă au dreptul să își utilizeze compensarea decât spre finalul perioadei contabile, fiind în imposibilitatea de a efectua o planificare strategică adecvată, dată fiind incertitudinea legată de respectarea sau nerespectarea obiectivului UE.

De asemenea, am dori să facem cunoscută poziția noastră cu privire la nivelul de referință pentru terenurile forestiere gestionate, precum și interpretarea noastră cu privire la modul în care ar trebui să fie stabilit acest nivel și la ce factori ar trebui să fie luați în considerare la definirea acestuia.

**În opinia noastră, nivelul de referință pentru terenurile forestiere gestionate pentru un anumit an ar trebui să respecte modelul natural de dezvoltare a resurselor forestiere; acesta ar trebui să țină seama de necesitatea sporirii potențialului de creștere a pădurilor, precum și de structura actuală și estimativă pe grupe de vârstă a arboreturilor din fiecare stat membru.**

Subliniem că nivelul de referință pentru terenurile forestiere gestionate ar trebui să țină seama de monitorizarea și evaluarea periodică a biodiversității caracteristice specifice rolului pe care îl dețin pădurile în sistemul de protecție a resurselor naturale din fiecare stat membru. Orice acțiune care afectează creșterea resurselor forestiere, din care rezultă o deviere „favorabilă” de la modelul respectiv, reprezintă o acțiune antropică suplimentară care trebuie luată în calcul în temeiul metodei contabile propuse.

Există o necesitate reală de a modifica metodologia mecanismelor propuse în proiectul de regulament în ceea ce privește nivelurile de referință. Schimbarea abordării nu trebuie să se producă prin devierea de la doctrina indiscutabilă anterior și să rezulte în creșterea resurselor forestiere într-o țară anume, care, din cauza restricțiilor artificiale, este văzută mai degrabă ca o sursă de emisii decât ca un absorbant natural în sensul sistemului contabil.

Propunem ca nivelul de referință pentru terenurile forestiere gestionate să țină seama de efectul schimbărilor asociate cu dinamica naturală și cu structura pe grupe de vârstă. Este important ca statele membre să nu fie penalizate pentru măsurile de gestionare durabilă a pădurilor menite să sporească resursele forestiere, măsuri adoptate cu respectarea practicilor existente și a legislației naționale.

Suntem de acord cu Comisia că o structură neechilibrată pe grupe de vârstă a pădurilor (în care proporția grupelor de vârstă avansate este în creștere) ar putea duce la o reducere pe termen lung a rolului de absorbant de carbon al pădurilor.

În ciuda încercărilor Comisiei de a le garanta statelor membre faptul că abordarea nivelului de referință pentru terenurile forestiere gestionate nu ar trebui să afecteze în mod nejustificat viitoarele restricții în ceea ce privește intensitatea gestionării pădurilor, stabilirea unor eventuale restricții în propunerea legislativă ar putea contrazice spiritul Acordului de la Paris, care este elaborat cu intenția de a menține sau de a consolida rolul pădurilor de absorbant pe termen lung.

Ar trebui menționat că, din perspectiva înțelegerii funcționării pădurilor și a utilizării acestora în scopul dezvoltării economice, nivelul de referință propus în prezent nu este unul corect. Conceptul nostru de încadrare a silviculturii în politica privind clima implică o productivitate forestieră sporită, mai exact o creștere a producției de lemn. Această abordare este în slujba societății, dar presupune în egală măsură că pădurile joacă un rol mai important în protejarea și configurarea biodiversității, precum și în ceea ce privește calitatea apei și regenerarea solurilor. Prin această declarație dorim să atragem atenția asupra acestor aspecte și să facem apel la luarea în considerare a cererilor noastre.”

## **FINLANDA**

„Finlanda își exprimă angajamentul ferm față de agenda globală privind schimbările climatice, inclusiv Acordul de la Paris și pachetul ambițios al UE privind clima și energia. Obiectivul pe termen lung al Finlandei este o societate neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon, care se bazează pe surse regenerabile de energie și care înlocuiește materialele fosile cu biomaterie produsă în mod durabil. Finlanda a decis să crească ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final de energie la peste 50 %, să elimine treptat utilizarea cărbunelui în producția de energie și să reducă la jumătate utilizarea de petrol fosil până în 2030. Scopul nostru este să fim neutri din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon până în 2045.

Finlanda subliniază că rezultatul Consiliului Mediu din 13 octombrie 2017 ar conduce la un risc semnificativ ca normele contabile să nu reflecte realitatea. Rezultatul nu ar stimula gestionarea durabilă a pădurilor, nu ar încuraja utilizarea produselor forestiere durabile sau trecerea la bioeconomie. Compensarea prevăzută în regulament reprezintă un progres lăudabil, dar cantitatea convenită pentru Finlanda nu este suficientă pentru a aborda debitele cauzate de normele contabile.

În Finlanda, sectorul LULUCF și în special pădurile sunt și continuă să fie un canal de absorbție net. Însă, din cauza normelor contabile, pădurile ar fi considerate ca fiind o sursă de emisii, iar obiectivul efectiv de reducere a emisiilor pentru Finlanda ar fi cu mult peste 40 %. Aceasta nu ar fi în concordanță cu Concluziile Consiliului European din octombrie 2014.”

## **COMISIA EUROPEANĂ**

„La solicitarea mai multor state membre, Comisia ar dori să clarifice modul în care înțelege normele de contabilizare a terenurilor forestiere gestionate prevăzute în propunerea sa de regulament privind LULUCF.

Comisia reamintește că, în propunerea sa de regulament privind LULUCF, absorbțiile și emisiile de pe terenurile forestiere gestionate se contabilizează cu ajutorul nivelului de referință pentru păduri.

Comisia reiterează faptul că, în conformitate cu propunerea sa, nivelul de referință pentru păduri care a fost propus se bazează pe o estimare a viitorilor absorbanți de dioxid de carbon dintr-o pădure, efectuată cu ajutorul unor previziuni elaborate pe baza caracteristicilor înregistrate ale pădurilor și a practicilor și intensității gestionării pădurilor documentate într-o perioadă de referință istorică<sup>1</sup>.

Comisia subliniază că nivelul de referință pentru păduri care a fost propus ține seama pe deplin de impactul viitor al caracteristicilor dinamice ale pădurilor legate de vârsta acestora, cum ar fi diametrul, esențele, durata de rotație, vitezele istorice de creștere, și nu împiedică o viitoare creștere a cantităților de lemn recoltat. Aceste caracteristici pot justifica, în cazuri documentate în mod corespunzător, recoltări care pot atinge nivelul creșterii anuale a pădurilor. O astfel de creștere a nivelului de recoltare este compatibilă cu abordarea nivelului de referință pentru păduri. Prin urmare, atunci când se stabilește nivelul de referință pentru păduri, ar trebui să se ia în calcul o scădere asociată a nivelului de recoltare, necesară pentru punerea în aplicare a acestuia.

Un dezechilibru în structura de vârstă a pădurilor (un număr prea mare de arbori bătrâni) poate duce, pe termen lung, la o reducere a absorbanților. Comisia oferă statelor membre asigurări cu privire la faptul că nivelul de referință al pădurilor nu trebuie să limiteze în mod nejustificat modificările aduse intensității de gestionare a pădurilor, menite să mențină sau să consolideze absorbanții de dioxid de carbon pe termen lung, în conformitate cu Acordul de la Paris.”

---

<sup>1</sup> În documentul 12829/17, această perioadă este 2000-2009.